

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 20 Νοεμβρίου 1950 (Π.Ο.Η.) "Ετος Δ'. Αριθ. 93—Τιμή Φύλλου Δρχ. 500	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ "Ο "Επίσκοπος Διανλείας κ. Πολύκαρπος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : "Εξάμηνος δραχ. 7.000—"Ετησία δραχ. 12.000 "Εξαμηνιαῖο: "Εξάμ. δολ. 2.50—"Ετησία δολ. 5
Γραφεῖα : "Οδὸς Χαλκοκονδύλη 7—"Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

"ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΗΜΙΝ ΕΠΡΕΠΕ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ,,

"Όσοι παρευρέθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 13)11)50) εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως Κυφέλης καὶ παρηκολούθησαν τὴν θεῖαν λειτουργίαν, τὴν ὁποῖαν ἐτέλεσε ὁ ἐορτάζων Πανιερώτατος ἡμῶν πρόεδρος κ. Χρυσόστομος, ἀσφαλῶς θὰ συμφωνήσουν μὲ τὸν τίτλον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Η γλυκύτης τοῦ προσώπου του, ἡ εὐλάβειά του καὶ πρὸ παντός τὸ μαχητικόν του φρόνημα, τὸ ὁποῖον οὐδόλως μετριάζουν αἱ λευκότητες τῆς κεφαλῆς, μᾶς δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμολογήσωμεν : «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς».

"Εάν δὲ ἡ διαπίστωσις αὕτη δύναται νὰ γεννηθῇ ἀπὸ μίαν κα' μόνον γνωριμίαν ἢ καθ' ἐκάστην ἐπικοινωνία καὶ ἡ συνεργασία ἀποδεικνύει κατὰ τρόπον μαθηματικὸν τὴν ἀλήθειαν τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς.

"Αλλὰ διατί «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε Ἀρχιερεύς»; Ἀς ρίψω μὲν ἕν βλέμμα ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς κινήσεώς μας.

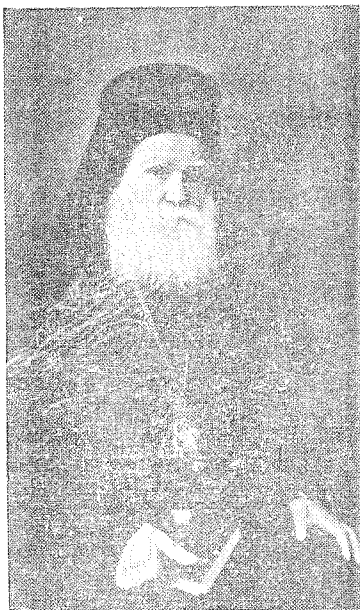
"Η κοινωνία σκοπίμως παρενόησε τὴν οὐσίαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς κινήσεώς μας. Ἐπιθυμεῖ νὰ μᾶς θεωρῇ ἀνθρώπους ἀνοήτους καὶ ἀφελεῖς, ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχομεν τὴν στοιχειώδη διανόησιν, ὥστε νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν χρονικὴν ἀνακρίβειαν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου.

Καὶ πόσα δὲν ἔχουν λεχθῇ εἰς βάρος μας ; Ἰδίως ἀρέσκονται νὰ μᾶς θεωροῦν «πτωχοὺς

τῷ πνεύματι». Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν εἶναι διατεθειμένοι, οἱ διάφοροι κατήγοροί μας, νὰ μᾶς ἀκούσουν, νὰ δώσουν προσοχὴν εἰς τὴν ἀπολογίαν μας. "Η προκατάληψις εἶναι φοβερὰ.

"Εν τούτοις ὅμως χωρὶς νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς ἀπόψεις μας διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, ἐρωτῶμεν τοὺς κατηγόρους μας : Εἰς τὸν εὐθικτον ζυγὸν τῶν ἀξίων καὶ τῶν ἰδανικῶν, ποῖον ἰδανικὸν βαρύνει περισσότερο : ἡ χρονικὴ ἀκρίβεια (ὅπως δὲ ἀκριβῶς τὴν ἀποκαλοῦν διορθωμένον ἡμερολόγιον) ἢ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας ; Διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας συμφέρει ἡ κατάτμησις τῆς εἰς αὐτοτελεῖς, ἀνεξαρτήτους καὶ ἀνευθύνους ομάδας ἢ ἐπιβάλλεται ἡ ἐνοποίησις ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ Πατριαρχείων ; Τούλάχιστον δὲν παραδειγματίζονται ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἡνωμένη καὶ πανίσχυρος θριαμβεύει !

"Η ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά, ἀποτελεῖ τὴν ἰδεολογικὴν βάσιν τῆς κινήσεώς μας. Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά τὴν ἔδωκε ἀβιάστως καὶ ὑπερηφάνως ἡ συνειδήσίς μας, ἡ ὁποία μᾶς ὑπέδειξε ὅτι, τῆς χρονικῆς ἀκριβείας προέχει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐνότης καὶ ἐπιβάλλεται ἡ Ἐνωσις ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Πατριαρχείων καὶ ὄχι ὁ περαιτέρω διαχωρισμὸς τῶν καὶ

εἰς ἄλλους τομεῖς. Καὶ ἐπειδὴ ὀκριβῶς τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν μᾶς τὴν ἔδωκε ἡ συνειδησίς μας, δι' αὐτὸ τὴν θεωροῦμεν ἱερὰν καὶ σεβαστὴν, ἐφ' ὅσον μάλιστα καὶ ἡ πολυπείρος Ἱστορία ἐπιβραβεύει τοῦτο. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου καυχόμενοι ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἀθάνατον φράσιν τοῦ Σωκράτους «οὐ πάνυ φροντιστέον ἡμῖν τί ἔρουσιν οἱ πολλοί· ἀλλὰ εἰς, ὃ ἐπαῖων καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια».

Μᾶς χαρακτηρίζουν συνήθως ἀπλοϊκοί. Ἄλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς ἀγνότητος τῶν ἰδανικῶν μας. Αἱ εὐγενεῖς ἰδέαι δὲν ἀναβλαστάνουν εἰς τὰς διανοίας τῶν σοφῶν· ἀναβλαστάνουν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀπλῶν. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ κίνησις ἡ ὁποία ὁρμάται ἀπὸ ἀπλᾶς καὶ ἀνυποκρίτους καρδίας καὶ σκοπεύει τὸ Δίκαιον καὶ τὸ Μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἔπρεπε νὰ ἐκπροσωπεύει καὶ ἀπὸ ἀνάλογον ἡγέτην. Ἡ ἀπλότης τοῦ χαρακτήρος, καὶ ἡ βαθυτάτη προσήλωσις εἰς τὴν ὀρθοδόξιαν ἐνδεικνύται ὡς στοιχεῖα τῆς προσωπικότητος τοῦ ἡγέτου τῆς κινήσεως αὐτῆς.

Ἀλλὰ τοιαύτη προσωπικότης, ἐνσαρκοῦται εἰς τὸν Πανιερώτατον πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ εἰς τοὺς κατὰ πάντα ἀξίους συνεργάτας τοῦ, Συνοδικούς. Πραγματικῶς «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε Ἀρχιερεὺς». Αἱ πρὸς τὴν πατρίδα πολλαπλαῖ καὶ πολύκαρποι ὑπηρεσίαι, ἡ ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας προσήλωσις τοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ εἰλικρίνεια τῆς φιλίας του, ἡ ἀνιδιοτέλεια τῶν σκοπῶν των, ἡ πατρικὴ πρὸς ὅλους ἀγάπη του, τὸν κατέστησαν ἀξίον ἡγέτην μιᾶς κινήσεως, τὴν ὁποίαν ἡ Ἱστορία τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦ χριστιανικοῦ κινήματος θὰ τὴν ἀναφέρῃ εὐφύμως.

* *

Γνωρίζομεν, ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν αὐτοδικαίωσιν, ἡ ὁποία ἴσως θίξει τὴν ταπεινοφροσύνην τοῦ ἡγέτου μας. Ἀναγκαζόμεθα ὅμως νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ μέτρον αὐτό, διότι προεκλήθημεν ἀπὸ τὴν συκοφαντικὴν διολίσθητα τῶν παραγόντων τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ ἕνα τρόπον ξένον πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς σεμνότητος καὶ εὐπρεπείας, οἱ ἄνδρες τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Φιλοθέης ἤνοιξαν γλῶσσας βεβήλους κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἁγίου Προέδρου. Τὸ δημοσίευσμά των εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅχι μόνον ἀγνοεῖ τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς συμπεριφορᾶς πρὸς ἕνα πρεσβύτερον ἀρχιερέα, ὅχι μόνον διακρίνεται διὰ τὴν νευρικότητα καὶ ταραχὴν του, ἀλλὰ ψευδεταί καὶ συκοφαντεῖ ἀσυστόλως. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀκριβῶς παρουσιάζει τὰ στοιχεῖα αὐτά, μᾶς δίδουν τὸ δικαίωμα οἱ συντάξαντες αὐτό, νὰ χαρακτηρίσωμεν αὐτὸ μὲν ὡς ἀνάξιον λόγου ρυπαρογράφημα, τοὺς δὲ συντάκτας ὡς συκοφάντας.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτερος Ἱεράρχης, εἰς γλῶσσαν ἡρεμὸν καὶ νηφάλιον ἀπήντησε εἰς τὸ κακόβουλον δημοσίευμα προσηκόντως, ἡμεῖς δὲ

καυχόμενοι βροντοφωνῶμεν «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε Ἀρχιερεὺς». Μὲ τοιοῦτον Ἀρχιερέα ὡς ἡγέτην θὰ ἀνέλθωμεν νικηφόρως τὸν Γολγοθᾶν τῆς Ἱδεολογίας μας, διὰ νὰ ἴδωμεν περιχαρεῖς τὴν Ἀνάστασιν τῆς Νίκης. Μὲ τοιοῦτον Ἀρχιερέα θὰ ἀντιμετωπίσωμεν πᾶν ἐμπόδιον.

Μὲ τοιοῦτον Ἀρχιερέα ὡς ἡγέτην, δὲν θὰ φοβηθῶμεν οὐδεμίαν ἀπειλήν, δηλοῦντες ἐπισήμως ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης, ὅτι διὰ τὴν Ἰδέαν μας «κο νῆ τῇ γνώμῃ αὐτοπροαίρετως ἀποθανούμεθα».

Μεταβάλλοντες δὲ τὰ στήθη μας εἰς κυκλώπεια τεῖχη θὰ περιφρουρήσωμεν τοὺς ἡγέτας μας καὶ τὰς ἰδέας μας, ὥστε νὰ μὴ δυνηθοῦν νὰ ἐγγίσουν αὐτὰ βέβηλοι χεῖρες.

Κατ' οὐδένα λόγον καὶ εἰς οὐδεμίαν περιπτῶσιν θὰ ἀνεχθῶμεν τὰς ἐπιταγὰς τῶν Ἱεραρχῶν τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Φιλοθέης, πολλῶ δὲ μάλλον οὐδέποτε θὰ πειθαναγκασθῶμεν νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὰς ἀξιώσεις των.

Ἡ τελευταία ἡμῶν ἀπάντησις πρὸς τὰς συνεχεῖς προκλήσεις των εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἐάν νομίζουν ὅτι πλανώμεθα, ἅς ἀφήσουν τὸν Χρόνον νὰ ἐναποθέσῃ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱστορίας τὴν Ἰδέαν μας· ἅς μὴ τολμήσουν ὅμως νὰ μᾶς ἀποσπάσουν τὴν ἐλευθερίαν μας. Ἐάν ἐπιχειρήσουν ἕνα τοιοῦτον πρᾶγμα, ἅς γνωρίζουν ὅτι δὲν θὰ ὑποκύψωμεν πρὸ οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς, διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος παρατεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας αὐτοκτονεῖ τραγικῶς. Καὶ διὰ μίαν τοιαύτην αὐτοκτονίαν δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΗΜΩΝ ΣΥΝΟΔΟΥ

Εἰς μίαν ἀτμοσφαῖραν στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως, εἰς ἕνα περιβάλλον, ὅπου ὁ λιβανωτὸς ἀναμιγνύεται μὲ τὸ ἄρωμα τῆς ἀγάπης ἐτελέσθησαν τὰ ὀνομαστήρια τοῦ πανιερωτάτου Προέδρου κ. Χρυσοστόμου.

Εἰς ὅσους παρευρέθησαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως Κυψέλης, θὰ παραμεινῇ ἀνεξίτηλος ἡ ἀνάμνησις, διὰ νὰ προκαλῇ πάντοτε συγκίνησιν. Ἐάν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν καὶ τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦν τὸν Ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα, εὐκόλως δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν Ἱερόν τῆς Ἐκκλησίας χώρον, ὡς πρωτοχριστιανικὴν κατὰ μόνην.

Ἀπὸ ἐνωρίς ἐγέμισε ὁ Ἱερός Ναός σχεδὸν ἀσφικτικῶς Ἐνωρίτατα ἐπίσης προσήλθον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβασμιώτατος Κυκλάδων κ. Γερμανός, ὁ Σεβασμιώτατος Χριστιανουπόλεως κ. Χριστόφορος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Διαυλείας κ. Πολύκαρπος. Ὁ ἐορτάζων ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς Ἀρχιμανδρίτας κ. Πέτρον καὶ Νήφωνα Ἀστυφίδην, κ. Γαβριὴλ Σταματελάτον καὶ κ. Καλλιόπιν Γκιαννακουλόπουλον καὶ

τοὺς Ἱεροδιακόνους Ἀγαθάγγελον καὶ Ματθαῖον

Κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὠμίλησε ὁ ἑορτάζων Ἀρχιερεὺς ἐξάρας τὴν ἀξίαν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἑορτάζοντος Ἀγίου Χρυσοστόμου· ἐν τέλει δὲ κατέληξε εἰς μίαν θερμὴν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας προτροπὴν, μεστὴν ἀγωνιστικοῦ φρονήματος καὶ πλήρη ἐλπίδων διὰ τὸν θρίαμβον καὶ τὴν Νικην.

Εἰς τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας οἱ Συννοτικοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ κληρὸς ἐσχημάτισαν ἡμικύκλιον πρὸ τοῦ ἑορτάζοντος Ἱεράρχου, ὅστις ἐν καταφανῇ συγκινήσει, ἐδέχετο τὰς εὐλικρινεῖς εὐχάς, αἵτινες ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας λεχθεῖσαι εἶχον τὸν χαρακτήρα δηλώσεως ἀφοσιώσεως καὶ συμπαραστάσεως.

Ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προσεφώνησε τὸν ἑορτάζοντα ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Κυκλάδων. Ἡ προσφωνήσις του ὑπῆρξε ἐνθουσιώδης, ἀπηχοῦσα τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐλικρινοῦς συνεργασίας τῶν Ἀρχιερέων.

Ἐχει δὲ ὡς ἑξῆς :

Προσφωνήσις

Σεβασμιώτατου Κυκλάδων Κυρίου Γερμανοῦ

Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ Ὁνόματος αὐτοῦ.

Οἱ ἐν Χριστῷ Σεβ. ἀδελφοὶ καὶ συγκαθέδροι παρὰ τῇ Ἱ. ἡμῶν Συνόδῳ· Κύριοι Χριστιανοπολίτες Χριστόφορος καὶ Δανυλίας Πολύκαρπος, ἀνέθηκάν μοι, τὴν ἐντιμὸν καὶ ὑψηλὴν ταύτην ἐντολὴν νὰ ἐκφράσω πρὸς τὴν ὑμ. Πανιερότητα, τὰς συγχαρητήριους ἡμῶν εὐχάς, ἐπὶ τῇ Ὀνομαστικῇ ὑμῶν ἑορτῇ. Ἐκφράζων ταύτας νομίζω ὅτι συγχρόνως καὶ τὰς εὐχάς παντὸς τοῦ Θεοσεβουμένου λαοῦ, τῶν ἐν Ἑλλάδι Γ. Ο. Χ. τοὺς ὁποίους ἐπαξίως ποιμαίνετε καὶ ὀδηγεῖτε εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα, ὃν διεξάγομεν ἀπὸ τοῦ 1935 μέχρι σήμερον, ὅτε αἱ περιστάσεις εἶνε δι' ὅλους ἡμᾶς φαινομενικῶς δυσμενεῖς· ἀλλ' ὅμως πρὸς ἔπαινον καὶ δόξαν πάντων τῶν Γ.Ο.Χ. Ζῆθι λοιπὸν Πανιερώτατε Πρόεδρε τῆς Ἱ. ἡμῶν Συνόδου, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ εὐχόμεθα τῇ Δοτῇ παντὸς ἀγαθοῦ, νὰ κρατῇ τὴν ὑμ. Πανιερότητα, καὶ νὰ μακρύνῃ τὸν βίον ὑμῶν, μέχρι τελείας νίκης τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸς ἔπαινον μὲν τῆς ὑμ. Πανιερότητας, Δόξαν δὲ τοῦ ἐν Τριᾷδι Θεοῦ, εἰς ὃν πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνσεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νὰ ζήσῃ ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος ἡμῶν Νὰ ζήσῃ ἡ Ὁρθοδοξία δι' ἣν ἀγωνιζόμεθα, φυλακίζόμεθα καὶ ἐξοριζόμεθα Νὰ ζήσουν πάντες οἱ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς Νίκης αὐτῆς.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου τῶν κληρικῶν προσεφώνησε τὸν Ἅγιον Πρόεδρον ὁ Γενικὸς αὐτοῦ Γραμματεὺς κ Πέτρος Ἀστυφίδης, ἐξάρας δι' ὀλίγον τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἑορτάζοντος.

Ἡ προσφωνήσις αὕτη ἔχει οὕτω :

Πανιερώτατε Ἅγιε Πρόεδρε

Ὁ Ἱερὸς Σύνδεσμος ὁ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς

ὑμετέρας Πανιερότητος ὑφιστάμενος, χαιρετίζει εὐλαβῶς τὰ σήμερον τελούμενα ὀνομαστήρια τῆς ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Πανιερότητος καὶ ἐκ βαθυτάτης καρδίας καὶ μέσης ψυχῆς, εὐχεται τῷ Παναγὰθῳ Θεῷ, τῷ χαρίσαντι ἡμῖν τοιοῦτον Ἀρχιερέα, ἀμίαντον, ἀκακὸν, πρᾶον καὶ εὐπροσήγορον, πιστὸν δὲ καὶ ἀφοσιωμένον ὑπερασπιστὴν τῆς πατρῴας πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὅπως χαρίσῃται τῇ σεπτῇ Πανιερότητι ὑμῶν μακρὰ ἔτη ἐπ' ἀγαθῇ τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας Του καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν συνεργατῶν αὐτῆς, ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς πίστεως, οἵτινες δρατιόμενοι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, δηλοῦμεν, ὅτι πιστότατοι μέχρι ἐσχάτων θὰ ἀτενίζομεν μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπον Αὐτῆς, ἐμπνεόμενοι καὶ καθοδηγούμενοι εἰς τὸν Ἱερὸν τοῦτον Ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Λεχθῆτε ὅθεν τὴν ἐκδήλωσιν τῶν εὐλαβῶν τούτων αἰσθημάτων τοῦ Ἱεροῦ σας Κλήρου καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀκούσητε τὴν ταπεινὴν ἡμῶν Φωνὴν τὴν λέγουσαν, Χρυσοστόμου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ ἁγίου Προέδρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πολλὰ τὰ ἔτη.

Τὸν Ἅγιον Πρόεδρον προσεφώνησε καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. κ Δ. Μπατιστάτος ἐπεκταθεὶς ὀλίγον καὶ εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς, τὰς ὁποίας διατρέχει ὁ Ἱερὸς ἡμῶν ἀγῶν.

Τέλος τὸν ἑορτάζοντα, ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεων Νέων προσεφώνησε ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῆς ἀντιπρόσωπος, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐλπιδοφόρος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος νέος Κωνσταντῖνος Ν. Πετρόπουλος.

Εἰς τὰς προσφωνήσεις αὐτάς ἀπήντησε ἐν καταφανῇ συγκινήσει ὁ Ἅγιος Πρόεδρος. Ἀπαντῶν δὲ εἶπε, ὅτι τὰς δέχεται ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ὅλοι οἱ προσφωνήσαντες καὶ εὐχόμενοι, θεωροῦντες τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα, ὡς ἰδιαίτερον ἀντικείμενον τῆς θείας Προνοίας, θὰ ἐργασθῶσι κατὰ τὰς χαλεπὰς αὐτὰς ἡμέρας μὲ ὅλον τὸν ζῆλον τῆς ψυχῆς των, χάριν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς ὀρθοδοξίας.

Μετὰ ἅπαντες οἱ ἐκκλησιασθέντες καὶ πληθοὶ πολὺ μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν του, δὲ νὰ τὸν συγχαροῦν, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

Οὕτω ἀπὸ τὰ χεῖλη καὶ τὰς καρδίας, ἀνθρώπων ἀπλῶν, πλὴν δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον εὐλικρινῶν ἰδεολόγων, ἐδέχθη ὁ γηραιὸς ἡγέτης τὴν δικαίωσιν τῶν προσπαθειῶν του καὶ τοῦ ἀγῶνος του. Αὐτὸ τὸ ὅποιον ἠρνήθη νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὸ μῖσος τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν» παραγόντων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ τὸ ἀπέδωσε πλουσιώτατα αὐτὸ τοῦτο τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι αἱ εὐγενεῖς ἰδέαι δὲν ἀναβλαστάνουν εἰς τὰς διανοίας τῶν σοφῶν ἀναβλαστάνουν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀπλοϊκῶν καὶ τῶν ταπεινῶν Αὐτοῦς τοὺς ταπεινοὺς ἐμακάρισε ὁ Χριστός. Αὐτοὶ οἱ ταπεινοὶ ἐδέχθησαν τὸν σπὸρον τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸν ἀπέδωσαν ἑκατονταπλασίως. Αὐτοὶ οἱ ἀπλοῖκοι καθῆλον «δυνάστας ἀπὸ θρόνων».

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ ἀπλοῖκοι καὶ ταπεινοὶ, εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων ἐβλάστησαν τὰ ἰδανι-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Παλαιοορθολογιτῶν

Κατάπληξιν καὶ ἀποτροπιασμὸν προὔξενησεν εἰς ὅλους τοὺς ἀφαιρνεῖς ὀρθοδόξους παλαιοορθολογίτας καὶ πρὸ πάντων εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἀρχιερεῖς, αἱ σημεριναὶ δημοσιεύσεις τοῦ ἡμερησίου τύπου, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ἐκβιασμοὺς καὶ τὰς σωματικὰς κακώσεις, εἰς ἃς ὑποβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἡγεσίας τῆς Γυναικείας Μονῆς Κερατέας, ἥς Ἡγουμένη τυγχάνει ἡ Μοναχὴ Μαριὰμ Σουλακιώτου, μονάζουσαι εἰς αὐτὴν Μοναχαί. Τὰς εἰδεχθεῖς καὶ ἐγκληματικὰς ταύτας βιαιοπραγίας, τὰς ἀντιθέτους οὐ μόνον πρὸς τὴν ἀγγελικὴν Μοναχικὴν πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀνθρωπισμὸν, σπεύδομεν πρῶτοι ἡμεῖς δημοσίᾳ νὰ καταδικάσωμεν καὶ νὰ καυτηριάσωμεν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς καὶ μὲ δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ νὰ δηλώσωμεν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἡ Γυναικεία αὕτη Μονὴ τῆς Κερατέας, ἡ διοικουμένη ὑπὸ μιᾶς αὐταρχικῆς καὶ ἀλαζόνος Μοναχῆς περιστοιχιζομένης ὑπὸ ἐπιτηδεῶν Κληρικῶν καὶ τῆς Μοναχικῆς πολιτείας ἐκμεταλλευτῶν, οὐδεμίαν ἔχει σχέσηιν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ ἀναφορὰν μετὰ τῆς ἡμετέρας Ὁρθοδόξου παρατάξεως, ἀποτελοῦσα αὕτη μίαν πνευματικὴν καὶ κακοήθη ἀπόφυσιν τοῦ παλαιοορθολογικοῦ ζητήματος. Διὸ καὶ συνιστῶμεν εἰς τὸ Ὁρθόδοξον καὶ νοήμον Κοινόν, ὅπως τὰς ἐκτρομακτικὰς καὶ ἀπανθρώπους σκηναὶς τῆς Γυναικείας ταύτης Μονῆς, δι' ἃς ἀμέριστον τὴν εὐθύνην ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπέχει προσωπικῶς ἡ Ἡγουμένη καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς, μὴ ἀποδίδῃ μήτε εἰς τὴν Ἱεράν ἰδέαν τοῦ παλαιοῦ ὁροτολόγιου, μήτε εἰς ὅλους τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτὸ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰς παραδόσεις, καὶ νὰ σπεύδῃ νὰ κατακρίνῃ ἀδίκως πάντας τοὺς παλαιοορθολογίτας. Ἐκ τοῦ ὅτι ἡ εἰρημένη Μονὴ ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν ὁροτολόγιον, δὲν ἐπεται ἐντεῦθεν, ὅτι δικαιοῦται τις νὰ καταδικάσῃ, οὔτε τὴν ἰδέαν, οὔτε συλλήβδην τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτήν, ὅπως καὶ ἐκ τοῦ ἐκτροχιασμοῦ ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργοῦ δὲν πρέπει νὰ κατακρίνῃ τις τὴν Ἱεράν ἔννοιαν τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἡ ὅτος λειτουργεῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἐν αὐτῇ. Διότι μία τοιαύτη κρίσις δὲν εἶναι μόνον ἐπιπολαία καὶ ἀδίκος, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς γενικῆς καταπτώσεως τῆς κοινωνίας ὁπότε μὲ τὴν τυχὸν καταρράκωσιν τῶν προσώπων τῶν Κυβερνώντων ὑπάρχει κίνδυνος νὰ καταρρεύσουν αἱ ἱεραὶ ἰδέαι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν ἰδρυμάτων, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται τὸ μεγαλεῖον

καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας, ἐτίμησαν κατὰ τρόπον μοναδικὸν τὸν Ἀπλοὺν καὶ Ταπεινὸν Ἠγέτην τῶν, ὁ ὁποῖος ἐκπλήσσει ὅχι μὲ τὸν στίλβοντα χρυσόν, ἀλλὰ μὲ τὸ μεγαλεῖον τῆς Χριστιανικῆς του ζωῆς.

καὶ ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.
Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος
Τὰ Μέλη

† Ὁ Κυκλάδων Γερμανός
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Χριστόφορος
† Ὁ Διανλείας Πολύκαρπος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου τῶν
Παλαιοορθολογιτῶν Κληρικῶν Ἑλλάδος
Τ. Α. Π. Κ. Ε.

Ὁ Ἱερὸς Σύνδεσμος τῶν παλαιοορθολογιτῶν Κληρικῶν Ἑλλάδος, Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθμοῦν περὶ τὰ πεντακόσια μέλη καὶ ἐδρεύων ἐν Ἀθήναις, συνήλθε εἰς Γενικὴν συνέλευσιν, καθ' ἣν ἔλαβεν γνώσιν τῆς συνεπείᾳ τῶν θλιβερῶν γεγονότων τῆς Γυναικείας Μονῆς Κερατέας, διαμορφωθείσης καταστάσεως καὶ κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν δι' ἧς

1) Καταδικάζει μετὰ πικρίας τὰς ὑπὸ τοῦ ἡμερησίου τύπου γνωστοποιηθείσας ἀντιχριστιανικὰς καὶ ἀπανθρώπους πράξεις τῶν ἡγετῶν τῆς Γυναικείας Μονῆς Κερατέας.

2) Καθιστᾷ γνωστὸν πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην, τὴν παραπλανηθεῖσαν ὑπὸ δυσφήμων καὶ κακοβούλων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἵτινες ἐκμεταλλευθέντες τὰ ἔκτροπα ταῦτα, προσεπάθησαν νὰ συσχετίσουν τὰ ἄτομα μὲ τὸ σύνολον καὶ τὴν Ὁδόδοξον ἰδεολογίαν τῶν παλαιοορθολογιτῶν, μὲ τὴν ἀντιχριστιανικὴν πολιτείαν τῶν τῆς Κερατέας, δι' ἣν ὁ Ἱερὸς Σύνδεσμος Τ.Α.Π.Κ.Ε. οὐδεμίαν ἀκολούτως σχέσηιν ἔχει μὲ τὴν παρασυναγωγὴν τῆς Κερατέας, καὶ ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι παλαιοορθολογιτῶν, τὴν διοικουμένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν ἐπίλεκτοι Ἱεράρχαι, ὡς ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος, οὗτος τὴν τεσσαρακονταετὴν Ἀρχιερατείαν λαμπρύνουσιν ὑπέροχοι καὶ ἀνεκτίμητοι ὑπηρεσίαι, ἃς προσέφερεν ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Ἐλληνικῇ Πατρίδι ἡμῶν, καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι Κυκλάδων κ. Γερμανός, Χριστιανουπόλεως κ. Χριστόφορος, καὶ Διανλείας κ. Πολύκαρπος, τιμηθέντες διὰ παρασῆμων τιμῆς καὶ βραβείων λόγῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς, Ἐθνικῆς καὶ Κοινωνικῆς δράσεως αὐτῶν.

3) Τὰ μέλη τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου διαβεβαίουν τοὺς ἀρμοδίους, ὅτι εἶναι ἀπαντὰ διατετιμμένα νὰ ἐμμένωσι εἰς τὰς πατροπαράδοτους Ἐθνικὰς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις μέχρις ἐσχάτων καὶ χάριν αὐτῶν νὰ προσφέρωσιν ὅ,τι πολῦτιμον καὶ αὐτὴν ἐπὶ τὴν ζωὴν τῶν

4) Ἐπὶ πᾶσι τούτοις παρακαλεῖ ὁ Ἱερὸς Σύνδεσμος Τ.Α.Π.Κ.Ε. τὴν κοινὴν γνώμην, ὅπως μὴ συγχέῃ καὶ συσκολλῇ τὰς πράξεις τῶν ἀτόμων μὲ τὴν θείαν καὶ Ἱεράν ἔννοιαν καὶ ἰδεολογίαν τῆς Ὁρ-

θοδοξίας μετὰ τὴν ἄδολον καὶ ἐνδόμυχον ἐπιθυμίαν τῶν παλαιομερολογιτῶν πρὸς ὑπερόσπιν τῶν Ἱερῶν παραδόσεων καὶ τῆς πατρῴας Πίστεως οὔτε καὶ μετὰ τὸ ἱερὸν καὶ τετιμημένον ἔνδυμα τοῦ Κληρικοῦ καὶ τοῦ Μοναχοῦ, δεδομένου ὅτι τὰ μὲν ἄτομα ἐρχοῦνται καὶ παρέρχονται, ἀλλὰ διὰ τὸν Ἑλληνα Χριστιανὸν θὰ συμβολίζουσιν ἐσσεὶ τὴν ὑπαρξίν του καὶ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ θὰ ἀποτελοῦν τὸν Ἐλπιδοφόρον φάρον ἐν τῷ πελάγει τῶν δοκιμασιῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας ποτὲ δὲν ἔμεινεν ἡσυχος.

Καὶ εἰς τὸ τέλος συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ὅπως ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ ἀναγνωρίσῃ ὅτι διὰ τῆς πολιτικῆς τῶν διωγμῶν καὶ τῆς δημιουργίας τοιούτων θορύβων, ὡς τὸ προκείμενον, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ εὐθύνῃ φέρῃ αὕτη ἀκεραΐαν, πλήττει θανασίμως καὶ ἀνεπανορθώτως τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὗ ἔπαθεν ὁ Χριστός.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Ἐντολὴ Αὐτῆς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Διαιτείας **Πολύκαρπος**

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. **Πέτρος Ἀστυφίδης**

Τὰ μέλη

Ἀρχιμ. **Δανιὴλ Μπούρας**

Ἀρχιμ. **Παντελεῖμων Τσαλούπης**

Ἀρχιμ. **Δογγίνος Χατζηστεφάνου**

Οἰκονόμος **Βασίλειος Τσαπατσάκης**

Οἰκονόμος **Σωτήριος Τσόγκας**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Ἐκκλητικοὶ ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον τὸν ἄδικον καὶ ξένον πρὸς τὴν πραγματικότητα συσχετισμὸν, ὅλων τῶν παλαιομερολογιτῶν μετὰ τοὺς ὑποδίκους παράγοντας τῆς Μονῆς Κερατέας. Καὶ εἶναι ἄδικος ὁ συσχετισμὸς αὐτός, καθόσον ἐκ τῶν σφαλμάτων μᾶς μερίδος, ἀποστατηρώσεως λόγῳ ὀλικῶν συμφερόντων πρὸ πολλοῦ, δὲν δύναται τις νὰ χαρακτηρίσῃ μίαν κίνησιν ὀρθοφρονοῦσαν καὶ πολλὰς ἀποδείξασαν τὴν εὐθύνητά της. Εἶναι δὲ ξένος πρὸς τὴν πραγματικότητα, καθόσον οὐδέποτε ἡ Μονὴ τῆς Κερατέας ἀντεπροσώπευσε τὴν κίνησιν τῶν Παλαιομερολογιτῶν. Ἀνέκαθεν ἡ Μονὴ αὕτη ἀπετέλεσεν ἓνα καρκίνωμα ἐπιζίνδυνον, διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ὁποίου φέρει ἀκεραΐαν τὴν εὐθύνην ἢ ἀμελέτητος καὶ ἀψυχολόγητος ἀποφασίς τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας. Ἡμεῖς, οἱ ὁποιοὶ δὲν ἠνέχθημεν τῆς θυσίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος, εἰς τὴν χρονικὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀνεκρηύξαμεν ὡς σκοπὸν καὶ ἀναλοῖστον ἰδέαν τὴν ἔνωσιν ὅλων τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Χριστιανικῆς, Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς, ἡμεῖς οἱ ὁποιοὶ ἀνεχόμεθα νὰ περιβριζόμεθα ἀπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς ἐποχῆς μας, χωρὶς νὰ ἀριστάμεθα τῆς ἐποχῆς μας, μόνον καὶ μόνον διότι θέλομεν τὴν Ὁρθοδοξίαν νὰ μὴ καταποντίζεται εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν παρανόμων ἐνεργειῶν, τῶν ἐπὶ μέρους ἀποστασιῶν ἐκκλησιῶν. Ἡμεῖς οἱ ὁποιοὶ ἐκπροσωποῦμεν νομίμως καὶ διὰ

κανονικῶν πληρεξουσίων τὰ ὑγιέστερα στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ (Ἀγρότας, Ἐπιστήμονας, Ἐργάτας, ἄστους,) ἀνέκαθεν καὶ διὰ ἀπὸ τοῦ 1935, θεωροῦμεν ὡς πνευματικὴν ἡγεσίαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, τὴν ὁποίαν συγκροτοῦν οἱ ἀριστεῖς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας καὶ τὰ εὐγενέστερα παραστήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ Κυκλάδων Γερμανός, ὁ Χριστιανουπόλεως Χριστοφόρος, καὶ ὁ Διαιτείας Πολύκαρπος. Πᾶσαν δὲ ἄλλην διμάδα, ὑφισταμένην ἐκ συμφεροντολογικῶν καὶ μόνον λόγων, ὡς τὸ περιβάλλον τῆς Γυναικείας Μονῆς Κερατέας, χαρακτηρίζομεν ὅχι μόνον τώρα, ἀλλὰ πάντοτε ὡς δημοκόπους, ἐκμεταλλευτάς, καὶ ξένους πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διεξάγομεν. Τὰς δὲ πράξεις καὶ ἐνεργείας αὐτῶν, ὅπωςδήποτε χαρακτηρίσῃ αὐτάς ἡ Δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος μας, ἀγνοοῦμεν, μὴ φέροντες ἀπολύτως οὐδεμίαν εὐθύνην δι' αὐτάς. Ἀλλὰ συγχρόνως ἐκφράζομεν καὶ τὴν βαθυτάτην ἡμῶν πικρίαν, διότι ἡ Πολιτεία μὴ σταθμίζουσα τὴν σοβαρότητα τοῦ ζητήματος, καὶ πασαρεύουσα συνεχῶς μετὰ τὴν ὑπόθεσίν μας, δὲν μᾶς περιέβαλλεν μετὰ τὴν ἔννομον Ἐκείνην Ἐλευθερίαν δι' ἧς πρῶτοι ἡμεῖς θὰ προσεβίναμεν εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ἀγῶνος μας. Ἰσως ἦτο καὶ αὐτὸ ἐν ἐκ τῶν ὀλων τῶν σκοτεινῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ τὰ ἐπισκιάουσιν τὸ μεγαλεῖον τῆς μετὰ ταύτας πράξεως, τὰς ὁποίας ἐξογκώνει ἐνίοτε ἡ εὐφάνταστος ὀρμητικότης τῶν ἀντιμοναχικῶν στοιχείων τῆς Πατρίδος μας. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους διαμαρτυρούμεθα διὰ τὸν ἄστοχον αὐτὸν συσχετισμὸν καὶ ἀξιοῦμεν, κατὰ λόγον στοιχειώδους δικαιοσύνης, ἀντικειμενικὸν καταλογισμὸν εὐθηνῶν καὶ οὐχὶ προκατελημμένην καὶ ἐμπαθῇ ἐπίθεσιν.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἀντ. Ἀναγνωστόπουλος

Διον. Μπατιστάτος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τῆς Ἐνώσεως Νέων Γνησίων Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἐνωσις Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ὡς χριστιανοὶ τηροῦντες τὰς χριστιανικὰς παραδόσεις ὅχι ἀπὸ μίαν ὀπισθοδρομικὴν τυπολατρείαν, ἀλλ' ἀπὸ σεβασμὸν, πρὸς τὸ ἄθῃστον πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, παρακαλοῦμεν τοὺς πάντας νὰ προσέξουν εἰς μερικὰς διακρίσεις.

Ἄλλο Παλαιομερολογίτης—ἄλλο κακὸς Μοναχὸς τῆς Κερατέας—ἄλλο τηρητὴς τῶν πατρίων—ἄλλο παράσιτον ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν πιστῶν.

Διὰ πράξεις, ποὺ τώρα μόλις γίνονται γνωσταὶ εἰς τὸ εὐρὸν κοινόν, ἡμεῖς πληροφοροῦμενοι αὐτάς ἤδη ἀπὸ τοῦ 1937 εἴχομεν στένῃ νὰ ἀποκηρύξωμεν ἐπανειλημμένως τὴν Μονὴν τῆς Κερατέας, τὸν χαρακτηρὶ καὶ τὰς κατευθύνσεις της, διεβλέπομεν κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥτον ἔκτοτε.

Τώρα ἡμεῖς παρακολουθοῦμεν μετὰ τὴν ἰδίαν δυσσέσκειαν καὶ ἀπέχθειαν καὶ ἱερὰν ἀγανάκτησιν τὴν ἐξελισσόμενην μετὰ τὴν ὁποίαν καὶ πᾶσα καρδιά Θεοφιλή πλη-

ροφορεῖται τὰς πράξεις της, ποὺ ἀντιβαίνουν ὄχι μόνον πρὸς τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς στοιχειοδεστέρας ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ἑνωσις Νέων Γυναικῶν Ὁρθοδόξων

Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀντ. Ζούλιας

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἰωάννης Δισμαντόπουλος

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καθ' ἐκάστην, ὁ ἀγὼν προσλαμβάνει καὶ σφοδρότερον χαρακτῆρα. Διάφοροι πληροφορίαι καὶ πρὸ παντός ὁ σατανικὸς συσχετισμὸς τῆς κινήσεώς μας μὲ τοὺς ὑποδίκους παράγοντας τῆς Κερατέας, ἐδημιούργησαν μίαν ἀτμοσφαῖραν μάχης. Κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θὰ δεχθώμεν νὰ μᾶς ἀρπάσουν τὴν ἐλευθερίαν μας. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἐστράφησαν αἱ ἐνεργεαί μας. Οὕτω ἡ Σύνοδος ἐξέδωσε μακροσκελὲς ἀνακοινωθέν δι' οὗ διαχωρίζει τὰς εὐθύνας καὶ ἀποκαθιστᾷ τὰ πράγματα. Παρομοίαν ἀνακοινώσιν ἐξέδωσαν ἡ Πανελληνίως Ὁρθόδοξος καὶ Ἐθνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινωνία, ἡ Ἑνωσις Νέων γυναικῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ὁ Ἱερός Σύνδεσμος Κληρικῶν.

Μέλη τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Ἀθηνῶν καὶ Χαλκίδος, ἐπεσκέφθησαν τὸν ἀντιπροσώγου καὶ Παπακαριᾶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέδωσαν ὑπόμνημα καὶ ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των. Ἐπίσης ἐπεσκέφθησαν τὸν ὑπουργὸν Τύπου καὶ ὑφυπουργὸν παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως κ. Κοθρῆν, εἰς ὃν ἐπέδωσαν σχετικὸν ὑπόμνημα. Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη καὶ τὸν κ. Μπερδελῆν ἀντιπροσωπεύοντα τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εὖρον κατανόησιν καὶ συμπάθειαν. Μέλη τοῦ κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ἐπεσκέφθησαν τὸν ὑπουργὸν Παιδείας κ. Μπακόπουλον καὶ τὸν ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Θεολογίτην. Εἰς ἀμφοτέρους εὖρον εὐγένειαν καὶ καλωσύνην· ἀντελήφθησαν ὅμως, ὅτι ἐληρεάσθησαν ἐλαφρῶς ἀπὸ τὰς εἰσηγήσεις τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας.

Ἐξ Ἰσου δραστηριότης κατεβλήθη διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ ἡμερησίου Τύπου. Οὕτω εἰς ὅλας τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἐδόθη ἀνακοινώσις (ὡς ἀναγράφομεν εἰς ἄλλην σελίδα) καὶ ὅλος σχεδὸν ὁ Τύπος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνακοινώσεως αὐτῆς διεχώρισε τὰς εὐθύνας καὶ περιώρισε τὰς ἐντυπώσεις τῶν πρώτων ἡμερῶν, καθ' ἃς εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Μαριᾶ καὶ τοῦ ἐπιτελείου της, καταδικάζετο σύμματα ἡ κίνησίς μας. Μερικαὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὑψωσαν ἀξιεπαινον φωνήν, καίσασι τὸν ἀνυπὸ αὐτὸν συσχετισμὸν.

Οὕτω ἡ «Καθημερινὴ» εἰς σημείωμά της παραθεδν εἰς τὴν στήλην «Ἀθηναῖος» γράφει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «... Ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι κανεὶς δίκαιος, πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὰ ὄργια τῆς Κερατέας δὲν εἶναι καθόλου ἀσπαστὰ νὰ συσχετίζωνται μὲ

τὸν ἔξω πάσης σκοπιμότητος παλαιομερολογισμὸν... ὅπως δὴ ποτε, διότι κανεὶς ἀκολουθεῖ τὸ Νέον ἡμερολόγιον, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ φορτώσῃ τὰ ἁμαρτήματα τῆς Κερατέας εἰς ἐκείνους, ποὺ πηγαίνουν μὲ τὸ παλιν». Εἰς δὲ τὸ ἴδιον σημείωμα ἡ αὐτὴ ἐφημερίς κακίζουσα τὴν ἀπόφασιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς γράφει «Δυστυχῶς αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τὴν βλέπω καταδιωκομένην εἰς τὸ ζήτημα τοῦ παλαιομερολογισμοῦ, ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία διὰ νὰ δεχθῇ τοὺς φοιτητάς της, ζητεῖ, καθὼς ἔμαθα, νὰ τῆς ὑπογράψουν κανονικὸν λίβελλον κατὰ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Εἶναι τὸ χειρότερον πρᾶγμα, ποὺ ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ μία πανεπιστημιακὴ Σχολὴ κ.λ.π.»

Καὶ αὐτὰς μὲν τὰς ἐνεργείας κατέβαλεν τὸ Κέντρον. Ὁ Ἰσὸς ὅμως Ἀγὼν δὲν ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν ὅλων τῶν ἀδελφῶν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Ὅλοι ὡς ἐκ τούτου ὀφείλομεν νὰ ἀγρυπνῶμεν, διότι διερχόμεθα κρίσιμον περίοδον. Κανεὶς ἂς μὴ ἐπαναπαύεται· ὅλοι ἂς καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν Νίκην. Ἐκ τῆς δραστηριότητός μας ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία. Ἐάν ἐκ τῆς ὀλιγορίας μας νικηθώμεν, θὰ δώσωμεν φρικτὸν λόγον εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἱστορίαν. Γρηγορεῖτε λοιπὸν ἀδελφοί, ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, Γρηγορεῖτε διὰ τὴν νίκην καὶ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας. Γρηγορεῖτε διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ δικαιώματος τῆς Ἐλευθερίας. Πλαισιώσατε μὲ τὰς ἐνεργείας σας, τὰς ἐνεργείας τοῦ Κέντρου καὶ συνταχθῆτε ὅλοι μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ποὺ ἀγνίζονται ἤδη. Δώσατε πρόθυμα τὴν ὑποστήριξίν σας καὶ μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι ὁ ἀγὼν εἶναι κοινός.

Ὅλα τὰ θρησκευτικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικά βιβλία, θὰ τὰ βρῆτε εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον «ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
Στοὰ Φρέξη 72 Ἀθῆναι

Ἐμβάσματα Συνδρόμων

Ἐμβάσματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθῆναις

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντῆς

Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντῆς Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεργιπίνης
Θεμιστοκλέους 33.— Ἀθῆναι

**Ἀπάντησις εἰς τὸ ἀνακοινωθέν
τῆς Δ. Συνόδου τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας
περὶ τοῦ Ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ
Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου**

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Δ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευθέν εἰς τὰς πρωϊνάς ἐφημερίδας τοῦ Σαββάτου 25)11)50.

Κατάπληξιν ἀλλὰ καὶ δικαίαν ἀγανάκτησιν προέξηνεν ἡμῖν τὸ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον δημοσιευθὲν ἀνακοινωθὲν τῆς Δ. Συνόδου μετὰ συζητήσεων αὐτῆς περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου. Καὶ ἐνῶ ἀνεμένε τις νὰ ἴδῃ ἐπιχειρήματα κατὰ τοῦ Π. Ἡμερολογίου καὶ ὑπὲρ τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου πρὸς διαφώτισιν τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, βλέπει ἐν κατηγορητήριον κατὰ τοῦ ταπεινοῦ μου προσώπου ὅπως ἀδικον καὶ πόρῳ τῆς πραγματικῆς ἀληθείας καὶ ἀκριβείας ἀπέχον. Πρὸ πύσης ἀπαντήσεως θὰ ὑπομνήσω μεν εἰς τὴν Δ. Σύνοδο, ὅτι οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἔχαρα κτηρίσθη ὑπὸ τῆς προκατόχου Συνόδου ἢ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρίαν ἡμερολογιακὴ παράταξις ὡς συντηρητικὴ καὶ μετριότης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τῆς ἀντικανονικὴν παράταξιν τοῦ ἐκλιπόντος Ἐπισκόπου Ματθαίου Καρπαθάκη. Καὶ δικαίως, διότι ἡμεῖς σεβόμενοι τὴν ἔννοιαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, παρεμείναμεν καὶ παραμείνομεν ἐντός τοῦ πλαισίου τῶν Θεῶν καὶ ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν σεπτῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἐν λόγῳ ἀνακοινωθὲν τῆς Δ. Συνόδου ἐλλείψει κανονικῶν ἐπιχειρημάτων κατὰ τοῦ πατρίου καὶ Ὁρθοδόξου Ἐορτολογίου, σι, ἐφαίται ἀποκλειστικῶς κατὰ τοῦ ταπεινοῦ ἡμῶν προσώπου καὶ ἐπιχειρεῖ διὰ διαφόρων ἀουστάτων καὶ σαθρῶν διίσχυρισμῶν δῆθεν νὰ δαφώτῃ, ἐνῶ συσκοτίζει τὴν ἀλήθειαν, Ἐν πρώτοις παρέρχομαι διὰ σιγῆς τὴν ἀπρέπειαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ιδιότητα τοῦ ταπεινοῦ ἡμῶν προσώπου, ἀναφερομένου ὡς λαϊκοῦ καὶ οὐχὶ ὡς Ἀγίου, προσεγγόντος τιμὰς καὶ εὐόρκους ὑπηρεσίας ἐπὶ τεσσαρακοναετίαν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, δι' ἃ καὶ ἔτυχον Πατριστικῆς καὶ Συνοδικῆς εὐσεβοκείας. Ὡς πρῶτον κατ' ἐμοῦ ἐπιχειρήματα τὸ Συνοδικὸν ἀνακοινωθὲν ἀναφέρει, ὅτι ἐγὼ ἐχειροτόνησα τὸν ἐκλιπόντα Ἐπίσκοπον Ματθαῖον ἐν γνώσει, ὅτι οὗτος εἶναι ἀμαθής, φανατικὸς καὶ ὑπόπτου βίου ταρβίας. Τοῦτο εἶναι ἀνακριβές. Τὸν ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπον, ὅπως ἀγνωστον τότε πρὸς ἡμᾶς σινηθέντα ὡς τὸν μᾶλλον κατάλληλον τῶν Ἀγιορειτῶν, ἐχειροτόνησα οὐχὶ ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ τότε προεξάρχων καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ νῦν Ζακύνθος, ἀπὲρ λέσαμεν τὸν ἀριθμὸν τρία, ὅτις ἀπαιτεῖται κανονικῶς διὰ πᾶσαν ἑπισκοπικὴν χειροτονίαν. Γνωρίζουν δὲ οἱ Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς ὅτι τὴν ἄμμεσον εὐθύνην τῆς χειροτονίας ἀναλαμβάνει ὁ τελετάρχων καὶ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς, ἃν ἡ χειροτονία τοῦχάνει ἀντικανονικὴ καὶ παράνομος. Ἀλλὰ ἡ χειροτονία τοῦ ἐν λόγῳ Ἐπισκόπου Ματθαίου δὲν ἐγένετο ἀντικανονικῶς, ἐφ' ὅσον ὁ χειροτονήσας οὗτον καὶ οἱ μετασχόντες ταύτης δύο Ἀρχιερεῖς ἦσαν κανονοὶ καὶ ἐν πληρῇ τάξει πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἢ: το ἀκραιφνὲς καὶ ὁκαινοτόμητον πνεῦμα ἐξεπροσώπων οὗτοι ὡς πιστοὶ ἡγητὰι τῶν Ὁρθοδόξων θεσμῶν καὶ ὅχι οἱ καινοτομήσαντες Ἀρχιερεῖς.

2) Διατείνεται τὸ Συνοδικὸν ἀνακοινωθὲν, ὅτι ἐνῶ ἀπεκηρύξαμεν τὸν Ἐπίσκοπον Ματθαῖον διὰ τὰς ἀντικανονικὰς αὐτοῦ πράξεις, δὲν ἐδυστάσαμεν μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ νὰ παλιωδῆσωμεν μόνον καὶ μόνον, ἵνα οικειοποιηθῶμεν, ὡς λέγουν οἱ ἄνθρωποι τὴν κατὰ τοὺς γνωστούς τρόπους κτηθεῖσαν περιουσίαν του. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀνακριβέστατον. Δὲν ἀπεκηρύξαμεν πρῶτοι ἡμεῖς αὐτόν ἀλλ' οὗτος ἡμᾶς πρῶτος ἀπεκηρύχεν ἐν ἔτει 1937, ἰδὼν ὅτι δὲν ἤδυντο οὗτος καὶ τὸ κακὸν περιβάλλον αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον διετέλουν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν καὶ τὸν ἐλεγχον ἡμῶν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸν ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα, ὡς οὗτοι ἐξέλαβον ὡς ἐπιχειροῦν καὶ ὅχι ὡς ἱερὰν ἰδέαν, ὅπως ἡμεῖς.

3) Τὸ Συνοδικὸν ἀνακοινωθὲν φέγει ἡμᾶς, διότι ἐκηρύξαμεν τὴν καινοτομήσαν ἱεραρχίαν ὡς Σχισματικὴν, τὰ δὲ Μυστήρια τούτων ὡς σιερῶμενα Ἀγιαστικῆς χάριτος, καὶ διότι ὑποβάλλομεν εἰς τοὺς προερχομένους νεοημερολογίτας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν παλαιοημερολογιτῶν νὰ ἀποκηρύξωσι τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ διότι τοὺς προσχωροῦντας εἰς τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον χρίομεν δι' Ἀγίου μέρου, ὀρθοδόξου προελεύσεως, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ ἀνακοινωθὲν κἀμνε μίαν ἐρώτησιν πόθεν προμηθευόμεθα τὸ Ὁρθόδοξον μύρον.

Εἰς ὅλους τοὺς τοὺς διίσχυρισμούς, δι' ὧν πειρῶνται νὰ καλύψωσι τὴν καινοτομίαν αὐτὴν ἔχομεν νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ νὰ ἀσσευάσωμεν ταύτους, διὰ τῶν ἐξῆς κανονικῶν ἐπιχειρημάτων. Τὸ δι' ἡ ἱεραρχία τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας διὰ τῆς αὐθαρέτου καὶ μονομεροῦς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας καὶ ἐστὶ Σχισματικὴ ὡς ἀποσχισαῖς ἑαυτὴν ἐν τῷ ἑορτασμῶ τῶν ἑορτῶν, τῇ τελέσει τῶν νηστειῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ψυχῆς καθαρμῶν τοῦ Καθολικοῦ κερμοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦτο τὸ διεκέρυξε πρῶτος διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὁ ἐμπνευστὴς τῆς καινοτομίας αὐτῆς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐιδικῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμερολογίου Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἡ μονομερὴς ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς διεκέρυξεν ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ δημιουργήσῃ λόγον σχίσματος διὰ τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας, θὰ κατασιρῇ τὴν ἐότητα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ θὰ ἐπενέγκῃ καὶ βλάβην εἰς τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα. Καὶ συνεία τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐξεδόθη τὸ τότε Βασιλικὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα δι' οὗ δὲ μὲν τὴν Πολιτεῖαν καθιερώθη τὸ νέον ἡμερολόγιον, διὰ δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκυρώθη καὶ πολιτικῶς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἑορτὰς καὶ τελετὰς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι ὑποχρεοῦμεν τοὺς προσερχομένους εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν νὰ ἀποκηρύττωσι τὴν καινοτομίαν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, τοῦ κατεδεδικασμένου ὑπὸ Πανορθόδοξων Συνόδων τοῦτο εἶναι καὶ λογικὸν καὶ ἀποραίτητον, ἐφ' ὅσον μεταξύ ἡμῶν καὶ τῶν καινῶν μὲν ὑπάρχει θρησκευτικὴ διαφορά. Καὶ ἂν τὰ νῆπια τῶν νεοημερολογιτῶν προσερχόμενα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀναμυρῶνται ὅφ' ἡμῶν κατὰ τοὺς σχετικὸς Κανόνας καὶ τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τῆς θρησκευτικῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων καὶ τῶν καινῶν νεοημερολογιτῶν. Ἐκεῖνο ὑπερ εἶναι ἀντικανονικὸν καὶ ἀπόβλητον εἶναι ἡ ἐπανάληψις τῶν μυστηριακῶν πᾶξεων ἡμῶν, τῶν ἱσταμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Κανόνων καὶ τῶν Ὁρθοδόξων θεσμῶν ὑπὸ τῶν Νεοημερολογιτῶν Κληρικῶν πρὸς καταγράφαν τοῦ Θεοῦ κύρου τῶν Μυστηρίων. Καὶ διὰ τὴν Δ. Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἐκ λόγων ἀντιπολιτευσεως καὶ ἐμπαιθείας πρὸς τοὺς παλαιοημερολογίτας Ἀρχιερεῖς κηρύττει ἀκύρους τὰς Μυστηριακὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ἐπαναλαμβάνει ταύτας ἐπὶ μεῖοι τῇ ζημίᾳ τοῦ αὐθαρέτου κύρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μυστηρίων, πῶς ἀσχάλλουν οἱ καινοτόμοι Συνοδικοί, διότι ἡμεῖς χρίομεν διὰ τοῦ Ἀγίου μύρου τὰ νῆπια τῶν νεοημερολογιτῶν εἰς ἔνδειξιν δι' ἰαυτὰ ἀποπτύουσαν τὴν καινοτομίαν καὶ ἐρχονται πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ κακοβόλου ἐρωτήματος πόθεν ἐφοδιαζόμεθα τὸ ὀρθόδοξον Ἅγιον μύρον διαβεβαιώμεν τοὺς ἐρωτῶντας, ὅτι τοῦτο ἐχὸς ῥήγησεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπερ ἔχεν εἰς ποσότητα μεγάλην πρὶν ἢ εἰσαχθῇ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ καινοτομία.

Ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τοῦ Συνοδικοῦ ἀνακοινωθέντος καὶ πρὸς διαφώτισιν τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ θεωρῇ πλάνην τὸ παρὶν ἑορτολόγιον ὡς διατείνεται οἱ καινοτόμοι Ἀρχιερεῖς πρὸς δικαιολογίαν τῆς καινοτομίας τῶν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ θεωρῶμεν, ὅτι εὕρισκετο ἐν πλάνῃ ἡ τοῦτο καθιερώσασα Ἀγ. Οἰκουμένη Σύνοδος, ὅπερ βλάσφημι νὰ ἀποβλητόν. Ὅτι δὲ καὶ ὁ Νεοημερολογιτῶν Ἀρχιερεῖς δὲν θεωροῦν τοῦτο ὡς πλάνην ἀπόδειξις εἶναι ὅτι καὶ οὗτοι πρὸ ἔτους ἐξετέλεσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπειλήν, ὅτι θὰ ἐπανέλθουν καὶ οὗ.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΡΑΣΟΝ—ΚΕΡΑΤΕΑ—ΕΘΝΟΣ

Τὰ τελευταῖα λυπηρὰ γεγονότα, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ σχολήθη ὑπερβαλλόντως ὁ τύπος, ἔχουν καὶ τὴν ἑτέραν τὴν ὄψιν.

Βεβαίως τὸ ἔγκλημα ἀποτελεῖ τιμωριεῖαν περὶ τὴν καὶ ἡ Δικαιοσύνη ὀφείλει νὰ τὸ ἀναζητήσῃ, νὰ τὸ πατάξῃ καὶ νὰ ἐκαιοποιήσῃ τὸ κοινὸν αἰσθημα. Ἐπερὶ ὅμως ὁ τύπος, ὁ ὑπεύθυνος ἐκπρόσωπος τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος καὶ ὁ εὐθμιστὴς τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ λάβῃ ὅπ' ὅψιν του, ὅταν ἐπιτιθεταὶ ἐναντίον τῶν ρασοφόρων τῆς Κερατέας, ὅτι τὸ ράσον δὲν ἀποτελεῖ εἰδικὸν ἔνδυμα τῶν παραγόντων τῆς Κερατέας. Τὸ ράσον ἀποτελεῖ ἱερὸν Θεσμόν, σεβαστὴν παράδοσιν, συνδεθεῖσαν ἀρρήτως μὲ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ἐθνικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνος. Τὸ ράσον ἀπηύθυνε πρῶτον τὸ ἑσπετήριον σάλπισμα διὰ τὴν Ἑθνικὴν ἀνάστασιν τῆς πατρίδος μας. Τὸ ράσον ἐγαλόνῃσε τὰς γενεὰς τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων μὲ τὰ νάματα τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἐλευθερίας. Τὸ ράσον πρέπει νὰ προικαλῇ πάντοτε σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν.

Ἐγκληματοῦμεν, ὅταν διώκοντες τὸ ἔγκλημα κημίζομεν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλλήνος τὸ κῆρος τοῦ ρασοφόρου καὶ διασύρομεν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ράσου.

Ὅταν ὁ νομάκης βλέπει αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν μέμφεται τοὺς παλαίσημερολογίτας ρασοφόρους, ἀλλὰ γενικῶς τοὺς ρασοφόρους. Ἄλλωστε μήπως καὶ εἰς τοὺς κύκλους τῶν νεοσημερολογιτῶν δὲν ὑπάρχουν νακοῖθεις ρασοφόροι; Ἄς μὴ ξεχνᾶμε τὸν Ἀείον τῆς Βαρναβῆς καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἄς εἴμεθα ὡς ἐκ τοῦτου συντηρητικοὶ εἰς τὰς ἐμφυρίσεις.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΕΣΗΓΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εἰς τὸ ὅπ' ἀρ. 390JB. Περ. 121-11-50 φύλλον τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ τύπου, δημοσιεύεται μακροσκελὲς ἀρθρον τοῦ «διάκονου Ἀρχιμανδρίτου» κ. Γερμανοῦ Διβανδῆ, περιεκτικὸν καὶ προσυπογραφομένον διὰ πολλῶν τίτλων ὡς «ἀριστ. Δ. Θ., τ. καθηγητῶν προῖσταμένου» Ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς μάλιστα—εὖρε μετὰ πολυτῇ μοχθοβριθῇ μελέτην καὶ ἔρευνα καὶ ἀκαμπτὸν ἐπιδιώκειν πολιτικὸν ἡμερολόγιον, ἀσυνκρίτως τε καὶ ἀπροσελάτως—ὡς μετ' οὐ πολὺ προσκόντως θὰ νοινοποιηθῇ καὶ θὰ καταπιστωθῇ Διεθνῶς—Χρονι καὶ ὁρθότερον κ.τ.λ. κ.τ.λ.—» Ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς μάλιστα, ὡς διαπρεπὴς νομοθέτης, συντάσσει καὶ Ἀναγκαστικὸν Νόμον, ἐναντίον τῶν...Παλαίσημερολογιτῶν.

Καὶ αἱ μὲν συστάσεις του καὶ τὰ ἀπαυγάσματα τῆς διανοίας του δὲν μᾶς ἐκπλήσσουν, διότι καὶ... ἡ φλυαρία εἶναι ἐλευθέρη καὶ ἀφορολόγητος. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐκπλήσσει εἶναι ἡ ἀπόφασις ἐνὸς ἐγκρίτου περιοδικοῦ, ὡς ἀποδεικνύεται τοῦλάχιστον ἐκ τοῦ τίτλου του, νὰ θνωῖσῃ ἀρκετὸν μέρος τοῦ χώρου του, ἀλλὰ καὶ τοῦ γοήτρου του, δημοσιεύειν τοιαύτας μετὰς φλυαρίας.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΝ Εἰς τὴν ΑΓΚΑΛΙΑΝ τῆς ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Μὲ μεγάλην συγκίνησιν ἐκλήροφωρῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν ἐννομοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν ὁδηγητῶν ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν Ἑλληνοπαίδων. Ἡ καρδία ὅλων ἐκείνων, διότι ἐὰν ἡ ἀμνηστία, εἶναι φοβερὸν δεινὸν διὰ τὸν ἐγγήλινον διὰ τὸν μικρὸν ἀγγήλινον εἶναι ἔγκλημα. Ἡ διάσπασις τοῦ

τοῖς εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἂν δὲν ὁ ὡς τὸς παλαίσημερολογίτας.

Ὁ κρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
(Τὸ παρὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς Ἐφημερίδας «Ἑθνικὸς Κῆρυξ» 29(11)50, καὶ «Ἀκρόπολις» 29(11)50).

ἀπαραιμύλλον εἰς γοητεῖαν καὶ μεγαλεῖον φυσικοῦ συμπλέγματος μητρὸς—τέκνου, ἀποτελεῖ βιολογικόν, ἀνθρωπιστικόν, ψυχολογικόν καὶ κοινωνικὸν τρατοῦρημα.

Εἰδικῶς δὲ διὰ τὴν Πατρίδα μας τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ὑπῆρξε δολοφόνος μάχαιρα.

Δι' αὐτὸ καὶ ἡ καρὰ μας ὑπῆρξε ἄμετρος. Ἐλπίζομεν μὲ τὴν ἐπαρόδον των, νὰ ἀναλάβῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς ἀγὰς των ψυχὰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον πρὸς συγμῆν ἐπεσπιάσθη ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη ἀέρια τῆς τελευταίας θυέλλης.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ἹΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὰ φιλελευθῆ ἐκκλησιαστικά, ὅτι τὴν προσεχῇ Τετάρτην 30 Νοεμβρίου 1950 πανηγυρίζει ὁ ἐν Περιστερίᾳ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ πρωτοκλήτου Ἀνδρέου. Θὰ τελεσθῇ Ἀρχιερατικὴ λειτουργία. Συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων τοῦ Ἀέφου Ἀξιωματικῶν.

Ἀφεντερία: Ὁδὸς Βούλγαρη (Στάσις Αὐτοκινήτων Περιστερίου) Στάσις: Ἀγίας Τριάδος.

ΤΟΠΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΟΛ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ—ΘΡΑΚΗΣ

Τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν 30 καὶ 31 Ὀκτωβρίου ἐπαραματοποιήθη εἰς τὸν ἐν Ἀράμᾳ Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ, τὸ τοπικὸν Συνέδριον Ἀνατολ. Μακεδονίας—Θράκης. Εἰς αὐτὸ παρεβέβησαν ἀντιπροσώποι τῶν ἐξῆς παραρτημάτων: 1) Ἀράμης, 2) Κοβάλλας, 3) Σεργῶν, 5) Κομοτηνῆς, 5) Ἀγίου Πνεύματος Σεργῶν, 6) Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀράμης, 7) Ποταμιάς Θάσου.

Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν πεντηκτὴν Διοίκησιν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ἀντιπροσώπουν ὁ ἡμέτερος Θεολόγος κ. Σταῦρος Καραμήτσος. Τὸ συνέδριον ὑπὸ ἡσυχία μὲ τὰ κάτωθι θέματα α) Διοργανώσις Νεολαίας καὶ κατηχητικῶν Σχολείων, β) Ἀξίσεις κυκλοφορίας περιοδικοῦ, γ) Ὑλικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῆτος, δ) καταπολέμησις ὑπαρχόντων παρασυναγῶγων καὶ ε) ἀνακήρυξις παντὸς παρῶντος, παρῶντος τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Ἰδέαν.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρξε ἀπόλυτος. Ὁ ἡθουσιασμός καὶ ἡ προσήλωσις των εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν εἶναι ἀξία ἰδιαίτερης ἐξάρσεως. Συνετάρχη καὶ εἰδικὸν πρακτικόν. Τὸ Συνέδριον αὐτὸ ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῆτος καὶ πτηρὴν ἀκαταμάχητον δυνάμειος. Πᾶσον συμφύρει ἡ διοργανώσις τοιοῦτου Συνεδρίου εἰς ὅλην τὴν Ἑλ. ἀδα!

ΑἶΑ ΤΟΥΣ ΣΧΟΛΙΑΣΤΑΣ ΜΑΣ

Εὐχαρίστως λαμβάνομεν ὅπ' ὅψιν συστάσεις τοῖς ἀναγνωστῶν μας καὶ τῶν συνεργατῶν μας, ποὺ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ὀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ μας. Παρακαλοῦμεν μόνον αἱ συστάσεις αὐταὶ νὰ εἶναι εὐπρεπὲς καὶ σοφαὶ καὶ νὰ μὴ προσλαμβάνουν χαρακτῆρα αὐτάρχειων τελεσιγράφων, διότι τότε θὰ θεωροῦνται «κατὰ χωρὶς σημασίαν».

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ὡς προαναγγείλαμεν εἰς προηγούμενα τεύχη, ἔξετασθήσαν καὶ ποιοῦνται ἐν τοῖς Γραφείοις μας καὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ Στά Φέξη 72 Ἡμερολόγια.

Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ὁρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Τοῖχου	Δραχ.	7.000
Τουπῆς	»	1.000
Ἐγ. ὅλγια	»	10.000
Ἐπιτραπέζια	»	15.000
Βάσις ἐπιτραπέζιων μεταλλῶν Νικελίνων	»	20.000
Χαρτίδια ἡμερολογίων	»	2.000

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου